

ŠOLSKO GLASILO

DECEMBER 2024

Osnovna šola Karla Destovnika-Kajuha
Šoštanj

UVODNIK

Za nami je še eno leto polno izzivov, znanja in nepozabnih trenutkov. Novo leto pa sprejmimo kot platno, ki ga je treba še poslikati. Napolnimo ga z živahnimi sanjami, nepozabnimi trenutki in barvami veselja.

Srečno 2025!

ZBRALI IN UREDILI:

Špela Plavše, mag. prof.
Bogomira Vrčkovnik Šopar, prof.

LEKTORIRALA:

Jerneja Pirnat, prof.

Zbrano in urejeno v programu Canva

Na POŠ Topolšica so se s skupno fotografijo podali prazničnim dnevom naproti, vsem nam pa zaželeli srečno 2025!

2025

Za en dan smo postali pisatelji ...

Darja Rotovnik, prof.

V 5. b so učenci za en dan postali pravi pisatelji. Učenci so poustvarjali na temo umetniškega besedila o živalski pravljici. Nastale so zanimive pravljice. V nadaljevanju si lahko 3 preberete.

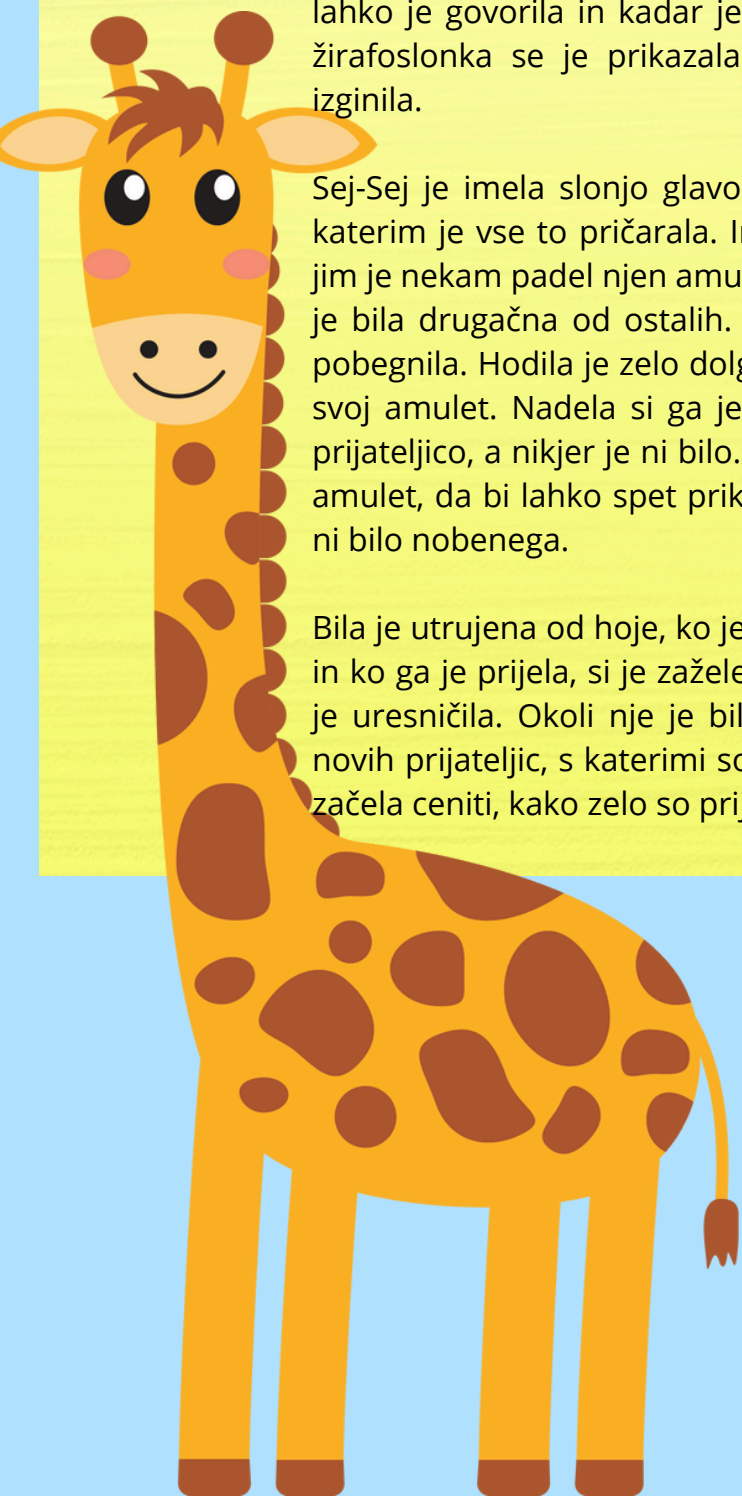
SPOZNAVJE ŽIRAFOSLONKE

Nekoč je živela žirafoslonka. Ime ji je bilo Sej-Sej. Stara je bila 23 let. Imela je vse, lahko je govorila in kadar je želela družbo, si je to samo predstavljala in nova žirafoslonka se je prikazala. Ko pa se je Sej-Sej naveličala prijateljice, je ta izginila.

Sej-Sej je imela slonjo glavo, žirafji vrat, slonje telo, žirafje noge ter amulet, s katerim je vse to pričarala. In nato so prišli ljudje, ki so jo ugrabili. Med vožnjo jim je nekam padel njen amulet. Prišla je v živalski vrt, kjer ni imela prijateljev, saj je bila drugačna od ostalih. Ko oskrbnik ni dobro zaklenil vrat, je žirafoslonka pobegnila. Hodila je zelo dolgo, dokler ni prišla do puščave in v daljavi zagledala svoj amulet. Nadela si ga je, ko je prišla do njega. Zaželela si je, da bi dobila prijateljico, a nikjer je ni bilo. Hodila je, da bi prišla do čarovnice, ki bi ji dala nov amulet, da bi lahko spet priklicala prijateljico. Ko se je sprehajala naokoli, nikjer ni bilo nobenega.

Bila je utrujena od hoje, ko je v daljavi zagledala nov amulet. Tekla je do amuleta in ko ga je prijela, si je zaželela zelo veliko novih prijateljic žirafoslonk. Želja se ji je uresničila. Okoli nje je bilo kar naenkrat veliko žirafoslonk. Dobila je veliko novih prijateljic, s katerimi so se zelo zabavale. Bila je zelo srečna. Šele takrat je začela ceniti, kako zelo so prijatelji pomembni.

Ajda Srša, 5. b

LEVOGRU IN SLAB ZAČETEK, DOBER KONEC

V daljni deželi Lunarskega Dola, kjer so se mešale nenavadne živali, je živel Levogru. Bil je mešanica med levom in kengurujem. Imel je očeta leva in mamo kengurujko. Radi so se imeli, a levovi in kengurujkine sorodniki niso marali Levogruja.

Levogru je imel velike šape z ostrimi kremplji, levjo obliko telesa, velika ušesa in dolg, košat rep. Njegov kožuh je bil lepe zlate barve.

Ni imel prijateljev, ker je bil od vseh precej drugačen. Ko je prišel v njihovo družbo, so ga vsi samo gledali. Takrat je bil prestrašen in sramežljiv. Bila je samo ena žival, ki ga je razumela in je vedela, zakaj je on tak. To je bila zebra Lili. Vsi razen Lili so mislili, da je Levogru počasen in butast. Temu ni bilo tako. Bil je prijazen, moder in precej hiter. Zebri Lili je povedal veliko o sebi, družini, njegove skrivnosti ... Zaupal ji je tudi, da je imel starejšega brata, ki je poginil po kotitvi.

Po tihem je bil vanjo tudi zaljubljen. Vedno bolj sta odraščala in leta so minevala, ko je Levogruju umrl oče. Mama je cele dneve jokala in jokala. Levogru je to težko sprejel, a je moral. Minilo je še več let, ko sta se zebra Lili in Levogru poročila. Skupaj z mamo kengurujko so živeli v votlini. Na vrsto so prišli tudi mladiči. Ustvarila sta si družino. Vmes je poginila tudi mama, ampak Levogru je svoje življenje z družino nadaljeval z dvignjeno glavo. Mladiča Loli in Boli nista imela enakih problemov kot on v otroštvu, saj sta bila drugačna, a so bili tudi ostali mladiči mešanica med živalmi.

Lara Britovšek, 5. b

VOLK IN LISICA

Nekoč sta bili v gozdu dve skali, prva je predstavljala lisičji brlog, druga pa volčjega. Volkovi in lisice so bili sovražniki, ker so se noč in dan prepirali, kdo naj bi imel več ozemlja.

Lisica Lili je bila drugačna, volkov ni sovražila, temveč jih je oboževala. Nekega dne je srečala volka Hansa. Bil je močan, imel je sivo in mehko dlako, ostre kremplje, velike ostre čekane in košata ušesa. A Lili je bila manjša, imela je oranžen kožuh in na repu je imela belo puhasto dlako, kratka ušesa, tanke vitke tace in kratke kremplje.

Lili je čutila metulje v trebuščku, ko je videla Hansa. Mislila je, da mogoče zato, ker je bil Hans princ. Hans ji je obljubil, da ji pomaga z združitvijo lisic in volkov, če ga poroči. Lili se je takoj strinjala in mu priznala, da ji je od nekdej všeč. Kasneje je kralj ukazal, da se mora Hans poročiti z drugo živaljo, če hoče postati kralj.

Lili in Hans sta odšla k Sari, ki je bila čarovnica. Dejala je, da združi volkove in lisice, če ji do poletja prineseta enega od njunih mladičev. Tako sta tudi naredila. Poroka je bila spomladi. Vsi so prišli, volkovi in lisice. Čez nekaj dni sta pričakovala pet mladičev. Skotila je pet blede oranžnih mladičev. Hans je enega mladiča nesel Sari. Tako je Hans postal kralj, Lili pa kraljica. Mladičevo pasmo pa so poimenovali dingo.

Riana Goltnik, 5. b

Zimski trenutki

Esma Sope

Zima razgrinja svoje hladne dlani,
mraz šepeta skozi razpoke dni.
Drevesa so goli pesniki noči,
okrašeni z ivjem, ki v mesečini žari.

Koraki škripajo po zamrznjeni poti,
zrak oster zareže v spomine, ki so vroči.
Vse je umirjeno skoraj preveč,
kot da ničesar ni več.

Ob peči srkam dišeč čaj,
vonj cimeta me nosi nazaj.
Včasih so zime prinašale smeh,
zdaj prinesejo tišino, ki ni greh.

Ljubezan v zimi je drugačna stvar,
tiha in trdna kot ledeni dar.
Nauči te, da toplota ni le ogenj in žar,
temveč pogled, za komur, ki ti je mar.

Zima je opomnik, da čas se vrti,
da življenje v miru najlepše cveti.
Ko luna obsije zasneženi kraj,
mrzla noč prinese čaroben raj.

Plavalni tečaj

Anita Plamberger, prof.

V mesecu decembru smo imeli tretješolci plavalni tečaj. Na bazenu v Velenju smo se pet dni privajali na vodo, se učili plavati in izpopolnjevali tehniko plavanja. Imeli smo se zelo lepo in večina nas sedaj že zelo dobro plava.

PROJEKT NAŠA MALA KNJIŽNICA – NMK

Natalija Novak, dipl. vzg.

Projekt izvajamo skozi celo šolsko leto. Učenci radi sodelujejo pri vseh dejavnostih. Po izbrani Unicefovi punčki iz cunj KARLI sem učencem predstavila in razdelila USTVARJALNIKE 1. Najprej sem jim ob ilustracijah prebrala novo knjigo BUBA. Napisala in ilustrirala jo je slovenska avtorica Andreja Peklar.

Po prebrani vsebini smo se o njej tudi pogovorili. Potem sem učence povabila k delu za mizo in jim razložila potek dela oziroma reševanja v USTVARJALNIKU 1. Pri naslednji uri UPČ smo si v prostorih našega KD Šoštanj skupaj ogledali SLOVENSKO ZASTAVO, ki so jo morali pobarvati v Ustvarjalniku 1. Pri reševanju nalog sem jih spodbujala in usmerjala ter pohvalila za dobro opravljeno delo. Dejavnosti smo zaključili z novo igro Poštar.

Naše fotografije projekta NMK "nalagamo" v FOTOGALERIJO spletne strani NMK 2024/25. Vljudno vabljeni, da si jih ogledate pod OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA ŠOŠTANJ, OPB1, 2024/25.

Vključeni smo tudi v izmenjavo literarne junakinje NMK. Naša izdelana literarna junakinja BUBA je skupaj z zvezkom, v katerem smo na kratko predstavili našo skupino OPB1 in kraj, kjer živimo, odpotovala k učencem 1. b in 2. b OŠ Starše – POŠ Marjeta na Dravskem polju. Učenci OŠ Starše – POŠ Marjeta na Dravskem polju pa so nam poslali svojo izdelano BUBO in zvezek, v katerem so se predstavili. Učenci bodo v zvezek zapisali/narisali vse prigode, ki jih bo BUBA med obiskom doživela. Konec aprila se bosta literarni junakinji vrnila v svoj kraj in k svojim učencem na OŠ.

Želimo jim veliko zabave in nepozabnih dogodivščin z literarnima junakinjama. Prebrali smo tudi knjigo estonskega pisatelja Urmasa Reinmaa: KJE SI NAŠLA MOJ KLJUČ? Z učenci sem sem pogovorila o prebrani vsebini in jih povabila k reševanju nalog v Ustvarjalniku 1. Odločili smo se, da bomo poslali prijavnico za PISMO PRESENEČENJA, ki ga letos napiše estonski pisatelj Urmas Reinmaa. Poslala sem prijavnico za PISMO PRESENEČENJA in vsi smo ga nestrpnostno čakali. PISMA PRESENEČENJA smo se zelo razveselili, ko je prispelo po pošti na našo šolo. Pisatelj nam je pismo napisal v estonskem jeziku, zraven pa je bil tudi njegov prevod. Nagovoril nas je: TERE! Po slovensko to pomeni ŽIVJO! Prebrala sem prevod estonskega pisma in se z učenci pogovorila o prebrani vsebini. Pismo hranimo v posebni mapi za projekt NMK. Rešili smo tudi nagradno nalogo in fotografirali svojo SKRINJO ZAKLADOV. Iz Starš smo prejeli čudovito BUBO in zvezek, kjer so se nam predstavili učenci POŠ 1. b in 2. b. Z izštevanko smo izbrali Miha, ki je prvi odnesel BUBO skupaj z zvezkom domov. Miha je ob vrnitvi BUBE predstavil skupna doživetja in jih nekaj zapisal v zvezek. BUBA je božično-novoletne praznike preživela pri Tayi, naša KARLA pri Miji, veverička Vesna pa pri Tjaši.

Zunaj se sliši glas božičnih pesmi,
v domovih prižigajo se praznične luči.
Naj v naša srca naselita se MIR in TOPLINA.
Naj čarobnost BOŽIČA in NOVEGA LETA še dolgo živita.

Odprtje 20. razstave natečaja Praznična voščilnica

Hermina Ferme, prof.

V torek, 3. 12. 2024, je na Velenjskem gradu potekala prireditev ob odprtju 20. razstave natečaja Praznična voščilnica. Na natečaju so sodelovali otroci šol in vrtcev Šaleške doline.

Tudi učenci naše šole so bili med sodelujočimi. Med nagrajenimi avtorji voščilnic je bila Neža Ledinek iz 4. a razreda.

Na razstavi si je mogoče ogledati tudi voščilnice kar nekaj učencev, ki so še poleg Neže sodelovali na natečaju: Ota Urbanc, Jovana Zimbakova, Jakob Rebevšek, Sara Kotnik, Ula Debelak, Ana Zrnič, Žana Batič Marinšek, Gabriela Čuro, Klaudija Atanasova.

Da pa otroška ustvarjalnost ne pozna meja, so učenci dokazali s svojimi unikatnimi izdelki, s katerimi so okrasili praznične smrečice na grajskem dvorišču. Pri izdelavi okraskov so sodelovali učenci centralne in podružnične šole Topolšica.

Učenec Jovan Kocev iz 4. d je ob dogodku obiskovalce navdušil še z igranjem na saksofon. Naši ustvarjalci so tako dodali svoj kamenček v praznični mozaik.

© OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj

© OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj

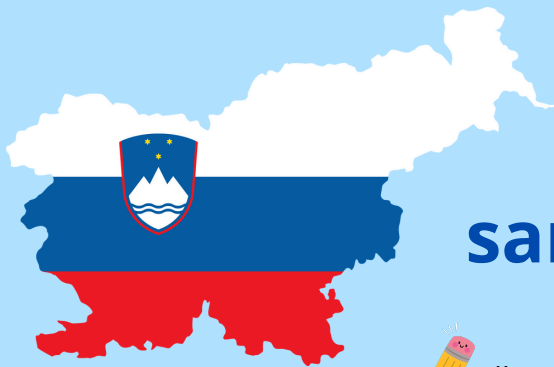
GLASBENO PRESENEČENJE

Natalija Novak, dipl. vzg.

V prazničnih dneh sem v oddelek podaljšanega bivanja povabila starejšega sina Žana, ki je zelo uspešno zaključil 8 let GŠ Frana Koruna Koželjskega, oddelek Šoštanj, pri prof. Zmagu Štihu. Vrsto let je igral tudi v harmonikarskem orkestru pri prof. Mojci Volavšek. Učenci so se obiska zelo razveselili. Najprej se je predstavil učencem, ki so mu nato postavili še sami nekaj svojih vprašanj. Predstavil je svojo belo klavirsko harmoniko. Povedal je, kako je sestavljena, zakaj se uporabljajo vse tipke, koliko jih je, zakaj potrebujemo meh ... Nanjo je zaigral nekaj znanih pesmi. Učence sva povabila, da so na znane pesmi (Vse najboljše za rojstni dan, Kuža pazi ...) ob spremljavi harmonike tudi zapeli. Žan nam je s svojo klavirsko harmoniko polepšal ponedeljkov dan, za kar smo se mu z močnim aplavzom tudi zahvalili. Zaželeli smo mu vse dobro pri zaključevanju študija in ga povabili zopet v našo sredino.

Proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Špela Plavše, mag. prof.

Bogomira Vrčkovnik Šopar, prof.

V torek, 23. decembra 2024, je v telovadnici Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj potekala slavnostna prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Dogodek je bil priložnost za počastitev pomembnega zgodovinskega trenutka, ko je Slovenija leta 1990 na plebiscitu izrazila svojo željo po samostojnosti.

Prireditev so učenci obogatili s pestrim kulturnim programom, v katerem ni manjkalo glasbe, plesa in recitacij. Šolski pevski zbor je z ubranim petjem himne navdušil vse prisotne, sledili pa so še instrumentalni nastopi mladih glasbenikov. Posebno pozornost so požele domiselne recitacije, v katerih so učenci izrazili pomen enotnosti in ponosa na slovensko domovino.

Ravnateljica šole je v svojem nagovoru poudarila, kako pomembno je ohranjati vrednote, kot so svoboda, solidarnost in pripadnost, ter izrazila ponos na ustvarjalnost in zavzetost učencev in učiteljev pri pripravi dogodka.

Proslava je zaključila leto s čudovitim sporočilom – da je enotnost tista, ki nas povezuje, in da je prav vsak od nas del zgodbe naše domovine. Druženje in pozitivno vzdušje sta bila še en dokaz, da je skupnost na OŠ KDK Šoštanj trdna in povezana, pripravljena na nove izzive, ki jih prinaša novo leto.

Proslavo ob slovenskem prazniku so pripravili tudi na POŠ Topolšica.

Obujanje tradicije ob Miklavžu – peka parkljev

Lidija Pocajt, vodja šolske prehrane

Pri izbirnih predmetih Sodobna priprava hrane in Načini prehranjevanja smo letos obujali čudovit običaj – peko parkljev. Parklji, znani po svoji strašljivi podobi in dobrem okusu, so pomemben del praznovanja ob Miklavžu, ki ima v naši tradiciji posebno mesto.

Praznik svetega Miklavža, ki ga obeležujemo 6. decembra, je v preteklosti pomenil čas obdarovanja otrok. Miklavž, dobri mož z dolgo belo brado, je pridne otroke obdaroval z orehi, suhim sadjem, medenjaki in parklji, medtem ko so poredni prejeli šibo. To je bil čas, ko darila niso bila razkošna, temveč preprosta in prežeta s toplino družinskih običajev.

Pri praktičnem pouku smo ta običaj prenesli v sodobni čas. Učenci so z navdušenjem oblikovali testo, iz katerega so nastajali strašljivi parklji z rdečimi očmi in zvitimi rogovi.

Ob delu smo se pogovarjali o tem, kako pomembno je ohranjati običaje naših prednikov in jih prilagajati današnjemu času. S peko parkljev smo ne le spoznavali tradicionalne recepte, temveč tudi obujali toplino in pomen skupnega ustvarjanja.

Zaključek pouka je bil, seveda, najslajši – vsi smo z užitkom poskusili svoje parklje in ob tem začutili, kako lahko preprost običaj poveže ljudi in v vsakdanje življenje vnese kanček prazničnega vzdušja.

Uganke

Učenci izbirnega predmeta gledališki krožek z mentorico Barbaro Vinkler, prof.

Povsod te spremljam, a te nikoli ne prehitim. Kaj sem?

Imam dva kazalca ali tri, nosim 12 številčk. Kaj sem?

Čeprav sem brez nog, tečem zelo hitro. Kaj sem?

Padam z neba, a se nikoli ne razbijem. Kaj sem?

Zjutraj pridem, da te zbudim in zvonim, dokler me ne ugasneš. Kaj sem?

Ko me pogledaš, vedno vidiš sebe. Kaj sem?

Sem visoka, ko sem nova, in nizka, ko sem stara. Kaj sem?

Zjutraj vstopam v mesto, opoldne sem na sredi, zvečer pa ga zapustim. Kaj sem?

Rešitve: tvoja senca, ura, voda, dež, budilka, ogledalo, sveča, sonce